

יום ה' לסדר "ני לי בני עבדים" תשס"ד

בס"ד,

בזכות נשים צדקניות נגalo ישראל

את אשר יגורנו בא, כאשר שבו שלוחים מארץ הוזו ועדותם בפיהם, ועל פיهم היוו גdots יישראל שליט"א ובראשם מרן הגראי"ש אלישיב שליט"א לאט/or את הפיאות מהוזו, לפי שעדר הבא מקדשייהם יש לו דין תקרובת עבוזה זהה ד' ישרמו. ובזה נתברר צדקתו של הנשים הצדקניות שפירשו בשעת הספק מכל הוראת היתר, והוא זכות גוזל מאד עבור כל יישראל.

ועיני עוללה לנפשי מכל בנות עיר, באשר מוטלת علينا החובה של "נחפהה דרכינו ונחורה ונשובה עד ד'", שיש בזה גם הקבלה על להבא וגם התיקון לשעבר. ואין ספק שתכליית התקון צריך להיות בריחוק מהחטא עצמו, כמו"ש רבניו יונה בשעריו תשובה, שצריך בזה לפרש משעריו היתר כדי שלא יבואו לידי איסור, ובזה מאד חגדל זכות בנות ישראל שקיבלו על עצמן ביוםיהם אלו לקיים מצות כיטוי הראש כפשוטו ולא שום הערמה, שייא ניכר לכל שהאהה מקיימת בזה מצות כסוי הראש, ומתחזרת בקיום מצות הש"ת כמו"ש "זינגה לבו בדומי ד'".

ומה נגalo הנשים אשר תחו בחשון בושה, יצאת עם מטפח/l כיסוי הראש כמצות הש"ת כפשוטו, והלא אדרבה זו גאותינו בקיום מצות הש"ת בחידור. ועיני ראו וגם זלים כמה היה שמח מרן שליט"א כאשר באו לפני ואמרו לו שרצו לילך עם מטפח/l ועוזן ושיבחן על כך. וביותר פלא על אותם האנשים הממנונים אשר מה מונעים רבים מלעשות מצוה שהחמירו חיל מואוד בזה ומנועים אותו מלכת עם מטפחים/l, עם כל מיני טעמים הנוטים מדרך הישרה והתמייה והגיעו לתכליית התוכחה בפרק' בחוקותי" מואס באחרים העושים", אין ספק כי זהו מטמטום טומאת הע"ז שהושדשה בנו וגרמה לעקומות שבלב, בנות יישראלו חזקו ואמצו, אחזו בגאות בקיום מצות הש"ת כפושטה ומאמירה, וכאשר בזכות נשים צדקניות נגalo יישראל ממצחים לך ראייה זכות זו שעיל זיה נגalo יישראל במהרה גולה שלימה בביאת משיח צדקנו בבא".

המצפה לישועת ישראל בדרכיהם

משה מרדיי קארוף